

DIAKONATET I METHODISTKIRKEN

Av studierektor, diakon
Liv Berit Carlsen

OPPRETTELSEN AV DIAKONATET

I 1996 besluttet The United Methodist Church å opprette diakonatet som en likeverdig orden med prestene blant annet når det gjelder ordinasjon.

På 1960 og -70 tallet ble det i USA startet utdanning for diakoner, men de skandinaviske metodistkirkene vedtok ikke før på 1990-tallet å iverksette en tilsvarende utdanning.

Siden begynnelsen av 1990-tallet har metodistkirken i Norge hatt en liten gruppe diakoner. De var innviet av biskopen og utnevnt til tjeneste i kirke og samfunn, men ble betraktet som lege medlemmer i menighetene.

Opprettelsen av diakonatet i 1996, og dermed livslang tjenesten som diakoner, er en radikal utvikling av synet på diakonalt arbeid. Metodistkirken har nå to likestilte ordinasjoner, med ulik utdanning. Begge ordinasjonene er å betrakte som "pastorale" (clergy), men prestene (eldste) og diakonene har selvsagt ulik utdanning og funksjon.

Mens eldste ordineres til Ordets forkynnelse og forvaltning av sakramentene, ordineres diakonene til forkynnelse av Ordet og tjenesten ("Deacons are persons called by God, authorized by the church, and ordained by a bishop to a lifetime ministry of Word and Service to both the community and the congregation in a ministry that connects the two").

Det er en markert oppvurdering av gode gjerninger og kristne handlinger som sidestilles med ordets forkynnelse og forvaltning av sakramentene.

TJENESTEN SOM DIAKON I METHODISTKIRKEN

Metodistkirken har utøvet diakonal tjeneste gjennom institusjoner og organisasjoner i en årrekke. I menighetene kalles det diakonale arbeidet ofte sosialt arbeid. Det har det siste tiåret vært en økt bevisstgjøring i forhold til alt arbeid som gjøres av fellesskapsbyggende aktivitet og barmhjertighet. Siden ordningen med diakoner er relativt ny, er det foreløpig begrensede erfaringer en har i menigheter hvor arbeidet ledes av diakoner.

En diakon kan fungere som diakon i en menighet i full- eller deltidstjeneste og ha ansvar for menighetens diakonale arbeid. Diakonen skal ved undervisning og veiledning inspirere og lede medlemmer til diakonalt arbeid i vid betydning. Tradisjonelt har metodistkirken bl.a. et utstrakt barn- og ungdomsarbeid, aktivt foreningsliv og besøktjeneste som utøves av frivillige. Diakonen skal ikke gå inn å overta

dette, men inspirere og peke på at dette er en sentral side av det diakonale arbeidet. Mange steder utvikles nye prosjekter hvor det er særlig behov for hjelp til utsatte grupper.

Et særlig ansvar har diakonen for å bevisstgjøre den enkelte kristne til å forstå sin tjeneste gjennom alt som gjøres i yrke, hjem og fritid som del av menighetens diakonale virksomhet. Det er behov for økt bevisstgjøring av betydningen av gode handlinger. Grunnleggende verdier i diakoni er barmhjertighet, solidaritet, rettferdighet, kjærlighet, respekt og verdighet for alle mennesker. Oppgavene ligger vel til rette for alle kristne, uansett yrke og sted.

Dagens mennesker har behov for å bli oppmerksom på Guds kjærlighet gjennom konkrete handlinger.

Den åndelige motivasjon til diakoni ligger i ordene: "... har Gud elsket oss slik, da skylder også vi å elske hverandre."(1. John. 4,11).

KRAV FOR Å NÅ FREM TIL ORDINASJON SOM DIAKON

Utdanning til diakon bygger på treårig høyskoleutdanning, van-

ligvis innene helse-og sosialfagene, samt en kirkelig utdanning og trening som gir fullmakt som lokalpredikant.

Deretter følger et ettårig fulltidsstudium i diakoni og metodistisk teologi. Dette kan også tas på deltid. Når denne grunnutdanningen er fullført, og vedkommende er anbefalt av sin lokale menighet, blir kandidaten opptatt på prøve i årskonferansen, som er kirkens høyeste myndighet. Kandidaten blir av biskopen innviet i konferansen til prøvemedlem og utnevnt til en særskilt tjeneste på vei til ordinasjonen. Prøveperioden varer i

minst tre år og forutsetter heltidstjeneste i en stilling hvor diakonen kan utøve sin funksjon som diakon, enten i kirkelig eller sekulær stilling. Samtidig fortsetter kvalifisering til ordinasjon ved teologiske og diakonale studier som dokumenteres årlig og har

som hensikt å utdype den diakonale identitet. I prøveperioden må diakonen gjennomgå kontinuerlig veiledning. Kirkens øverste ledelse administrerer og utnevner veileder. Veiledningen har fokus på den funksjon diakonen utfører, hans/hennes kall og fordypning i tjenesten. Veiledningstiden er minimum 20 timer individuell veiledning årlig. Årlig kvalitetssikres denne prøvetiden – og i realiteten videreutdanningen - gjennom samtale, studierapporter eller oppgaveskriving.

Foreløpig er det ikke opprettet lønnete heltidsstillinger i menighetene. Tjenesten som diakon utøves i dag hovedsakelig på frivillig ulønnet basis, men de nærmeste årene må metodistkirken opprette egne stillinger for diakoner og legge opp en plan for hvordan diakonatet skal utformes i en kirke som hittil kun har hatt prester i fulltidsstillinger.

Av de diakoner som er utdannet utfører en tjeneste som misjonssekretær i heltidsstilling, en som misjonær i Ukraina og undertegnede som studierektor ved Diakonhjemmets Høgskolesenter.